

10. 7. 44

Ljubljini moji Mašiček

To dveh mesecah danes moram da se spet lotim ti pisat, a me prou ses težkim ssem ti pišem Franci, ot Kirgoz trenutku ko vlek te je odpeljal nemorem da se potolaxim saj ti bla voda bol močna ko tebe sem objubla, da kam me Tupi nemorem tako mi je vse pravno, tako se šišim sama da samo nemem kam se podet.

Učinci sem parala en dan pri etlami, in sei je tala da nei tudi spin tom, me nistem mogla več vstat, in skorei tebla sem domsu, da sem gledala krojo slike in se tisti ^{troje} male stvari ki se ostale tu.

Tonoci in Tupi mi je blo prou tesko, prvo dohler nistem mogla raspet, ki sem iskela krojo lepo glavo da jo lepo poljubim in mardim kriš, in proti jutri ko sem se rcludela sem porabla da si sem, te sem iskela Tupi te sem blizela a tebe ot nikjer te ni blo, in mogla sem da naprei pociram samo.

O Franci ko Luce mi se je stinilo in skorei se upoait je blo ko te sem vidla da tisti vlek te odpeljufe, da te pelje proč ot kroji ljubljine, in Bog sem rei kedoci te bo narai pripeljen, nes kor normesti sem ostela ko tuda in gledela kako moja ljubzen se odeljuje.

Franci kako ne hitoma svam storli jst proč niti nem niso pustili da se poroharimo, da si dame xadni

II

porodnan ko samu hi si xeleli.

Uke kei si čemo pomagat, tako nam je usoda, in teko jo moramo sprejeti in upanju Tupi moči da jo hmelji bo to kancelo, in da spet bomo pustila skupci, in ostela vemo skupci.

Tupi čeri nem po meni keko hi more bit tesko, in kelko si volostem, me darsi karavio in ves elje in bodi musen nestei čeri obrupat, vadi in imei smirei pret očini da kisto hi voje ranjeno sike telko ljub, in ve da omo te smirei ve ljub, in da prasi Boga sete da si se kei hmelji spet vnuin v svoji narocije. Sei upaino da tudi ta voina nebo ve telko daralo, in da se bomo usi venili v naše druge kroje.

Lano mei četi ko hi sem vse tukei povedela, varvoise mega, ne punaiat teske stvari se da hi sti na kei narodi: lo na rani, el pa da hi sti na otperlo le lpo proum merdi to same varvoise.

Franci mei moriček upam da si prou pišu e, da si imei dobro pot, in da nisi imei neč me pamankanja, Tupi pišmi vse keko si pišu in bedei, in e si neidre me voje stvari, in e si tudi udobin to zastane pisne. Tupi denes sjuho sem bla me spirgi ses Ednien, ves ulogo sjuho ko sem pišle ses sobe je hito teku metri in a klicen kje je Franci, kje je Franci, in beder sem me rekla da Franci je sem nekam me da bo pišu se namelo tako je boji ostev volostem prou smirku se mi je.